

KITLIK (11) *sb m*

sg N kitlik (9). *pl N* kitliki (1). *A* kitliki (1).

St stp notuje, Cn s.v. kitel, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Dem. od „kitel” ‘rodzaj płaszcza’; z neutralizacją funkcji deminutywnej; cucula, saga, sagum Mącz (3) : Sagum, chlamys militaris quadra, Opończąny fáran álbo kitlik był v Rzimianów który żołnierze ná zbroyę przyobłoczyli/ miałto też wżiítko czáfu woyny tákowymże xtałtem ízáty nošíli Mącz 364b, 364b, c.*

2. *Rodzaj kamizelki lub kurtki damskiej (być może wutowanej, obcistej); tunica pectoralis BartBydg (8) : BartBydg 163b; Kitlikii s Fereti Kitlik Axamitni czarni, Lanczułkiemi zlotemy miałto bramu awtowany. WyprKr 29; Kitlik Axamitni czarni z rękawi i z zalófką. íobolmy z bobrem poszity WyprKr 87v; Kitlik s drotowim zlotem, na írebrnym rąmbku WyprKr 109, 29v, 87v.*

W charakterystyeznyrn połączeniu: kitlik aksamitny czarny (3).

Wyrażenie: »kitlik zwierszchni« (1): Kitlik zwierfchni ídrotowe⁸⁰ zlota WyprKr 37v.

Synonim: 1., 2. żupica.

Cf KITELEK, KITLICZEK

KW